

Most mutogatják magukat a vadászrepülők odafönt, mikor már elmúlt a légi-veszély?!

S főleg a pincék.

Az első út gyertyával, s gyufával fölszerelve. A rácsos vasajtóban a villogó macskaszemek, a patkányvinnogás. Kőrök kaparásának neszei a magasra polcozott fahasábokon.

Kopognak.

Igen, az ajtón kopog valaki, kettő rövidet. Meg kellene fordulni és megkérdezni, hogy ki az?

Újabb kopogtatás. Valamivel erősebb, idegesebb és kihívóbb. Mintha látná az idegen, hogy ő ott fekszik mozdulatlanul, hason, mint gyerekkorában és nyitva a szeme, de nem tud és nem is akar mozdulni.

SEBESTYÉN LAJOS

Sorakozó

Nem katonásan,
nem fegyelemmel.
Kérlek benneteket
kegyelettel,
szükségből,
szomorúan.

Honnan jöttetek
ilyen messziről. . .
Nyírfa liget áll
házatok mögött?

Ukrán szél játszott
veletek kedvire.

Fehér csonttenger
néma koponyákkal,
szembe az élőkkel,
könnyen feledőkkel,
nem katonásan,
nem fegyelemmel.
Kérlek benneteket
kegyelettel.
Hogy néztek
az élőket,
néztek döbbentő
üres szemgödrökkel.